

31 Ιουλίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΡΙΞΟΣ ΛΟΥΖΟΥ ΔΡΑΚΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ.2),

Καθ'ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 10/84).

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία — Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία τους, που εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου, όπως δόθηκε από αυτό, ήταν εύλογα επιτρεπτή με βάση το λεκτικό τους.
 - Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Παρατυπίες — Το γεγονός ότι οι εκθέσεις Λογιστών, οι οποίοι αναμφίβολα δεν αποτελούν εναλλάξιμο προσωπικό, συντάχθηκαν από τους Γενικούς Διευθυντές των Υπουργείων στα οποία υπηρετούσαν και υπογράφηκαν στο "Μέρος VI — Γενικά Παρατηρήσεις" από το Γενικό Λογιστή, δεν αποτελεί ουσιώδη παρατυπία που να επηρεάζει ουσιωδώς τη διαδικασία προαγωγών. 5 10
 - Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Το ότι έκθεση είναι ελαφρά σχισμένη καμία σχέση δεν έχει με την εγκυρότητά της.
 - Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Τυχόν παράλειψη να κοινοποιηθεί στον αξιολογούμενο δυσμενής αξιολόγησή του δεν αποτελεί λόγο ακυρώσεως προαγωγών ιδιαίτερα όταν δεν πρόκειται για αμέλεια καθήκοντος ή ανόμοστη συμπεριφορά κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή για διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος από τον δυσμενώς αξιολογηθέντα. 15 20
 - Με την προσφυγή αυτή επιδιώχθηκε η ακύρωση των προαγωγών των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Ανώτερου Λογιστή στο Γενικό Λογιστήριο, αντί του αιτητή. Αξιοσημείωτο είναι ότι κατά τη νομομομένη διαδικασία που ακολουθήθηκε για τις προαγωγές, τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως και ο αιτητής, συστήθηκαν από την 25

5 Τμηματική Επιτροπή, όχι όμως και από το Γενικό Λογιστή, Διευθυντή του Τμήματος, ο οποίος σύστησε προς την Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας για προαγωγή τον αιτητή μόνο και έναν ακόμη υποψήφιο. Σε έκταση απασχόλησαν το Δικαστήριο και ζητήματα εμπιστευτικών εκθέσεων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10 1. Το Δικαστήριο αυτό δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσίας που εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου, όπως δόθηκε από αυτό, ήταν εύλογα επιτρεπτή με βάση το λεκτικό τους.

15 Εφόσον ο αιτητής ο ίδιος θεωρήθηκε ότι πληρούσε τα Σχέδια Υπηρεσίας στην προκειμένη περίπτωση, είναι φανερό ότι απέτυχε να αποδείξει ότι ήταν υποκείμενο δυσμενούς ή άνισης μεταχείρισης, αλλ' εν πάση περιπτώσει για το λόγο αυτό στερείται εννόμου συμφέροντος να προσβάλει τα Σχέδια Υπηρεσίας για οιονδήποτε λόγο.

20 Το γεγονός ότι λίγες μέρες πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης εγκρίθηκαν νέα Σχέδια Υπηρεσίας δεν διαφοροποιεί την πραγματική κατάσταση ότι δηλαδή η όλη διαδικασία έγινε βάσει των παλαιών Σχεδίων Υπηρεσίας και συνεπώς και οι επίδικες προαγωγές. Ουδεμία υποχρέωση υπήρχε εκ μέρους της ΕΔΥ να κάμει ειδική αναφορά στα πρακτικά της για το θέμα αυτό γιατί τα νέα Σχέδια Υπηρεσίας δεν φαίνεται να είχαν τεθεί ενώπιον της σε σχέση με την παρούσα διαδικασία. Καμιά πλάνη δεν έχει στοιχειοθετηθεί από μέρους της ΕΔΥ σχετικά με τα ισχύοντα Σχέδια Υπηρεσίας.

30 2. Ισχυρίστηκε επίσης ο αιτητής, ότι οι συστατικές επιστολές που έστειλαν οι Γενικοί Διευθυντές για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αναφορικά με την επίδοσή τους για το 1983 ήταν παράνομες γιατί δεν αποτελούν ούτε συστάσεις του Διευθυντή ούτε εμπιστευτικές εκθέσεις, όπως προνοεί ο Νόμος.

35 Ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί. Οι πιο πάνω επιστολές δεν στάλησαν στη θέση εμπιστευτικών εκθέσεων ή ως συστάσεις του Διευθυντή, ούτε και λήφθηκαν υπόψη από την ΕΔΥ ως τέτοιες. Αποτελούν επιβεβαίωση από τους Τμηματάρχες στα Τμήματα των οποίων υπηρετούσαν τα ενδιαφερόμενα μέρη, σχετικά με εργασία τους για το 1983 για το οποίο δεν υπήρχαν εμπιστευτικές εκθέσεις και λήφθηκαν υπόψη ως μέρος των στοιχείων του κάθε υποψηφίου. Οι επιστολές αυτές δεν παραβιάζουν οποιοδήποτε Νόμο, Κανονισμό ή αρχή.

40 3. Αναμφίβολα οι Λογιστές δεν είναι εναλλάξιμο προσωπικό παρόλο που είναι μεταθέσιμοι στα διάφορα Υπουργεία, Ανεξάρτητα Γραφεία και Υπηρεσίες για εκτέλεση των καθηκόντων τους. Το γεγονός ότι οι εκθέσεις είχαν συνταχθεί από τους Γενικούς Διευθυ-

ντές των Υπουργείων στα οποία υπηρετούσαν τα ενδιαφερόμενα μέρη που είχαν άμεση γνώση της εργασίας τους και οι οποίες εκθέσεις είχαν υπογραφεί στο "Μέρος VI Γενικά Παρατηρήσεις" από το Γενικό Λογιστή ο οποίος είχε επίσης εκφράσει τις παρατηρήσεις του, δεν αποτελεί ουσιώδη παρατυπία που να έχει ουσιωδώς επηρεάσει την επίδικη απόφαση. 5

Αναφορικά με τις εκθέσεις του ενός ενδιαφερομένου μέρους είναι γεγονός ότι οι εκθέσεις του μετά το 1974 παρουσιάζουν ουσιαστική καλύτερευση, αυτό όμως δεν αποδεικνύει ότι ήταν "χάριν των προαγωγών" ούτε και χρονικά μπορούν να συσχετιστούν με τις προαγωγές, αλλά απλώς αποδίδουν τη βελτιωμένη εικόνα που παρουσίασε ο υπάλληλος αυτός. Το ότι η έκθεση του άλλου ενδιαφερομένου μέρους για το 1981 είναι ελαφρά σχισμένη καμία σχέση δεν έχει με την εγκυρότητά της. 10

4. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, τυχόν παράλειψη να κοινοποιηθεί στον αξιολογούμενο δυσμενής αξιολόγησή του δεν αποτελεί λόγο ακυρώσεως της επίδικης απόφασης. Ιδιαίτερα στις περιπτώσεις όπου η αξιολόγηση του υπαλλήλου δεν είναι λόγω αμελείας καθήκοντος ή ανάρμοστη συμπεριφορά κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή σχετίζεται με τη διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος από αυτόν. 15 20

5. Από όλες τις απόψεις ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή του έναντι των ενδιαφερομένων μερών και να επιφέρει συνακόλουθα την επέμβαση του Δικαστηρίου.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Parapetrou v. Republic, 2 R.S.C.C. 61·

Δημοκρατία ν. Γιαλλουρίδη και άλλου (Α.Ε. 868, 869, ημερ. 13/12/90)·

Papanicodetou v. Republic (1986) 3 CLR 1750· 30

Sekkides v. Republic (1988) 3 CLR 2136·

Michanicos and Another v. Republic (1973) 3 CLR 1, σελ. 12·

Kyriakopoulou v. Republic (1973) 3 CLR 1.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Ανώτερου Λογιστή αντί του αιτητή. 35

Ο αιτητής παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

*P. Γαβριηλίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας,
για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

- 5 ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.), που
10 πάροθηκε την 10.11.83, για την προαγωγή των Ορέστη Γεωργίου και Αντώνη Ζωρζή στη θέση Ανώτερου Λογιστή αντί αυτού.

- Με επιστολή του ημερ. 17.2.83 προς την Ε.Δ.Υ., ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών ζήτησε την
15 πλήρωση δυό κενών μονίμων θέσεων Ανώτερου Λογιστή στο Γενικό Λογιστήριο. Δεδομένου ότι η θέση αυτή είναι
15 θέση προαγωγής, σύμφωνα με τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις συστάθηκε Τμηματική Επιτροπή η οποία με έκθεσή της με ημερ. 19.5.83 σύστησε κατ' αλφαβητική σειρά τέσσερεις από τους πέντε υποψηφίους που υπέβαλαν αίτηση, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν ο αιτητής και τα
20 ενδιαφερόμενα μέρη.

- Η Ε.Δ.Υ., αφού εξέτασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, συνήλθε στις 26.8.83 και άκουσε τις απόψεις του Γενικού Λογιστή, Διευθυντή του Τμήματος, που σύστησε τον αιτητή και έναν άλλο υποψήφιο, όχι όμως τα
25 ενδιαφερόμενα μέρη. Οι συστάσεις του έχουν ως ακολούθως:

- 30 "Όσον αφορά την επίδοση των υποψηφίων κατά το 1983, ο Δράκος έχει εξαιρετη επίδοση και συνεργασία και θα τον βαθμολογούσε μέχρι στιγμής με 10, δηλ. ως εξαιρετο. Ο Νικολαΐδης είναι πάρα πολύ καλός, εξακολουθεί να είναι δηλαδή όπως ήταν και πέρσι. Αυτός τελευταία προσβλήθηκε από κάποια ασθένεια που όμως δεν επηρέασε δυσμενώς την εργασία του. Εκτελεί δηλ. τα καθήκοντά του ικανοποιητικά όπως και προηγουμέ-

τως. Ο υποψήφιος αυτός από απόψεως χαρακτήρα είναι εξαιρετος.

Η επίδοση φέτος του Ορέστη Γεωργίου είναι λίαν καλή και του Αντώνιου Ζωρζή λίαν καλή έως εξαιρετη."

5

Στη συνέχεια, επειδή η εμπιστευτική έκθεση για τον αιτητή αναφορικά με το 1980 συντάχθηκε από τον τότε Γενικό Λογιστή αντί από τους αρμόδιους Λειτουργούς του Τμήματος Τελωνείων, όπου ήταν τοποθετημένος από 2.10.80 - 2.5.82, και για το 1981 δεν συντάχθηκε γι' αυτόν εμπιστευτική έκθεση, η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να δώσει σχετικές οδηγίες για ετοιμασία των δύο αυτών εμπιστευτικών εκθέσεων. Επίσης, παρατήρησε ότι οι εκθέσεις των δύο ενδιαφερομένων μερών για το 1982 συντάχθηκαν και προσυπογράφηκαν από τους Γενικούς Διευθυντές των Τμημάτων όπου αυτοί υπηρετούσαν και ότι ο Γενικός Λογιστής που συμπλήρωσε και υπόγραψε το Μέρος VI των εκθέσεων αυτών, είχε τροποποιήσει την αξιολόγηση των δύο υπαλλήλων. Ενόψει των πιο πάνω, η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να εξετάσει από νομικής πλευράς την ενέργεια αυτή του Γενικού Λογιστή.

10

15

20

Με επιστολή του με ημερ. 23.9.83, ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων εις απάντηση επιστολής της Ε.Δ.Υ. προς το σκοπό σύνταξης νέων εμπιστευτικών εκθέσεων για τον αιτητή, πληροφόρησε την Ε.Δ.Υ. ότι λόγω του ότι αμέσως μετά τη μετάθεση του αιτητή στο Τμήμα του, ζητήθηκε η ανάκληση της μετάθεσής του και ότι δεν του ανατέθηκαν οποιαδήποτε καθήκοντα και ότι, επομένως, θεωρούσε τον εαυτό του αναρμόδιο να υποβάλει τις εμπιστευτικές εκθέσεις που του ζητήθηκαν.

25

30

Στη συνεδρία της την 10.11.83, η Ε.Δ.Υ. έκρινε ότι, υπό τις περιστάσεις, οι εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή για το 1980 και 1982, που είχαν γίνει από το Γενικό Λογιστή και που κάλυπταν περίοδο 9 μηνών στην πρώτη και 8 μηνών στη δεύτερη περίπτωση, μπορούσαν να θεωρηθούν ως έγκυρες. Για το 1981 η Ε.Δ.Υ. έκρινε ότι κανένας δεν

35

μπορούσε να συντάξει έκθεση για τον αιτητή. Όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη, η Ε.Δ.Υ. έκρινε ότι οι τροποποιήσεις που έκαμε ο Γενικός Λογιστής στις εμπιστευτικές τους εκθέσεις για το 1982 δεν ήταν νόμιμες, αλλά οι

5 παρατηρήσεις που έκαμε στο Μέρος VI των εκθέσεων, ως Προϊστάμενος του Γενικού Λογιστηρίου, μπορούσαν να ληφθούν υπόψη. Στην ίδια συνεδρία κατατέθηκαν επίσης ενώπιον της Ε.Δ.Υ. επιστολές των Γενικών Διευθυντών όπου ήταν τοποθετημένοι οι άλλοι υποψήφιοι, σχετικά με

10 την απόδοση στην εργασία τους για το 1983. Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ., αφού έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της, σημείωσε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν σαφώς καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις από τους υποψηφίους που συστήθηκαν από το Γενικό Λογιστή και αφού

15 έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων αποφάσισε να προάξει στη θέση Ανώτερου Λογιστή στο Γενικό Λογιστήριο, από τις 15.11.83, τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Μετά που ο αιτητής πληροφορήθηκε την απόφαση της

20 Ε.Δ.Υ., καταχώρησε την προσφυγή αυτή.

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι παράτυπα και λανθασμένα θεωρήθηκε υποψήφιος για προαγωγή με βάση τα Σχέδια Υπηρεσίας, γιατί αποκλείονταν προαγωγής όσοι διορίστηκαν απευθείας στη θέση Λογιστή 1ης Τάξης, όπως

25 αυτός.

Βάσει της παραγράφου (α) των απαιτούμενων προσόντων που προνοεί το Σχέδιο Υπηρεσίας, απαιτείτο "πενταετής τουλάχιστον υπηρεσία εις την θέσιν Λογιστού/Λογιστού 1ης και 2ης Τάξεως", συνεπώς είναι η εισήγησή

30 του ότι αποκλείονταν προαγωγής όσοι διορίστηκαν απευθείας στη θέση Λογιστή 1ης Τάξης. Είναι επίσης εισήγησή του, ότι η πιο πάνω παράγραφος προνοεί πενταετή υπηρεσία στη θέση Λογιστή 1ης Τάξης, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υπηρεσία στη θέση Λογιστή 2ης Τάξης, γιατί εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 30(1)(γ) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου, προάγονται οι υπηρετούντες στην αμέσως κατώτερη θέση, κατά συνέπεια και η πενταετής υπηρε-

σία θα πρέπει να είναι στην αμέσως κατώτερη θέση του Λογιστή 1ης Τάξης. Διαφορετική ερμηνεία θα αποτελούσε δυσμενή διάκριση σε βάρος του γιατί, κατά τους ισχυρισμούς του αιτητή τα ενδιαφερόμενα μέρη θεωρήθηκαν υποψήφιοι ενώ δεν συμπλήρωναν καν διετή υπηρεσία στη θέση Λογιστή 1ης Τάξης, ενώ ο ίδιος έπρεπε να συμπληρώσει πενταετή υπηρεσία στην ίδια θέση για να έχει το ίδιο δικαίωμα. 5

Σχετικός, επίσης, με το πιο πάνω θέμα, είναι ο επόμενος ισχυρισμός του που βασίζεται στο γεγονός ότι στις 3.11.83 δηλαδή 7 μέρες πριν την επίδικη απόφαση, εγκρίθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο νέα Σχέδια Υπηρεσίας για τη θέση Ανώτερου Λογιστή με τα οποία τροποποιείτο η πιο πάνω παράγραφος ως εξής: "Πενταετής τουλάχιστο υπηρεσία στη θέση Λογιστή 1ης Τάξεως ή Λογιστή, 1ης και 2ας Τάξεως.". Είναι η θέση του αιτητή ότι η Ε.Δ.Υ. παρέλειψε να αναφέρει στα σχετικά πρακτικά της βάσει ποίων Σχεδίων Υπηρεσίας λήφθηκε η επίδικη απόφαση και ότι συνεπώς η Ε.Δ.Υ. ενήργησε κάτω από πλάνη. 10 15

Έχει νομολογηθεί ότι το Δικαστήριο αυτό δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσία που εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου, όπως δόθηκε από αυτό ήταν εύλογα επιτρεπτή με βάση το λεκτικό τους. Βλ. *Papapetrou v. Republic* 2 RSCC 61. Επίσης, *Δημοκρατία ν. Γιαλλουρίδης κ.ά.* Α.Ε. 868, 869, αποφ. ημερ. 13/12/90, (1990) 3 Α.Α.Δ. (δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί). 20 25

Εφόσον ο αιτητής ο ίδιος θεωρήθηκε ότι πληρούσε τα Σχέδια Υπηρεσίας στην προκειμένη περίπτωση, είναι φανερό ότι απέτυχε να αποδείξει ότι ήταν υποκείμενο δυσμενούς η άνισης μεταχείρισης, αλλ' εν πάση περιπτώσει για το λόγο αυτό στερείται εννόμου συμφέροντος να προσβάλει τα Σχέδια Υπηρεσίας για οιονδήποτε λόγο. 30

Επίσης, κατά τη διαδικασία πλήρωσης των επίδικων θέσεων, ίσχυαν τα παλαιά Σχέδια Υπηρεσίας, βάσει των οποίων έγινε η επιλογή των υποψηφίων για προαγωγή, 35

- έγινε η έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, δόθηκαν οι συστάσεις του Διευθυντή κλπ.. Το γεγονός ότι λίγες μέρες πριν την λήψη της επίδικης απόφασης εγκρίθηκαν νέα Σχέδια Υπηρεσίας δεν διαφοροποιεί την πραγματική κατάσταση ότι δηλαδή η όλη διαδικασία έγινε βάσει των παλαιών Σχεδίων Υπηρεσίας και συνεπώς και οι επίδικες προαγωγές. Ουδεμία υποχρέωση υπήρχε εκ μέρους της Ε.Δ.Υ. να κάμει ειδική αναφορά στα πρακτικά της για το θέμα αυτό γιατί τα νέα Σχέδια Υπηρεσίας δεν φαίνεται να είχαν τεθεί ενώπιόν της σε σχέση με την παρούσα διαδικασία. Καμιά πλάνη δεν έχει στοιχειοθετηθεί από μέρους της Ε.Δ.Υ. σχετικά με τα ισχύοντα Σχέδια Υπηρεσίας. Γι' αυτό ο ισχυρισμός αυτός επίσης απορρίπτεται.

- Στο σημείο αυτό οφείλω να αναφέρω ότι οι ισχυρισμοί του αιτητή για προαγωγές που έγιναν το 1981 στη θέση του Ανώτερου Λογιστή, είναι άσχετοι προς την παρούσα διαδικασία.

- Ισχυρίστηκε επίσης ο αιτητής, ότι οι συστατικές επιστολές που έστειλαν οι Γενικοί Διευθυντές για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αναφορικά με την επίδοσή τους για το 1983 ήταν παράνομες γιατί δεν αποτελούν ούτε συστάσεις του Διευθυντή ούτε εμπιστευτικές εκθέσεις, όπως προνοεί ο Νόμος.

- Ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί. Οι πιο πάνω επιστολές δεν στάλησαν στη θέση εμπιστευτικών εκθέσεων ή ως συστάσεις του Διευθυντή, ούτε και λήφθηκαν υπόψη από την Ε.Δ.Υ. ως τέτοιες. Αποτελούν επιβεβαίωση από τους Τμηματάρχες στα Τμήματα των οποίων υπηρετούσαν τα ενδιαφερόμενα μέρη, σχετικά με εργασία τους για το 1983 για το οποίο δεν υπήρχαν εμπιστευτικές εκθέσεις και λήφθηκαν υπόψη ως μέρος των στοιχείων του κάθε υποψηφίου. Οι επιστολές αυτές δεν παραβιάζουν οποιοδήποτε Νόμο, Κανονισμό ή αρχή. Βλέπε *Papanicodemu v. Republic* (1986) 3 CLR 1750 στη σελ. 1754.

- Ο επόμενος ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι υπερέχει των ενδιαφερομένων μερών σε προσόντα, αρχαιότητα και

πείρα, όσον αφορά δε τις εμπιστευτικές του εκθέσεις είναι γενικά η θέση του ότι υπήρξαν σκευωρίες εις βάρος του, σε αντίθεση με τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία προωθήθηκαν για προαγωγή.

Συγκεκριμένα ο αιτητής αναφέρει ότι ανεξάρτητα του 5
πού ένας Λογιστής είναι τοποθετημένος, παραμένει εκ-
πρόσωπος του Γενικού Λογιστή (που σύμφωνα με τα
άρθρα 126 και 127 του Συντάγματος είναι ανεξάρτητο όρ-
γανο), δεν αποτελεί οργανικό μέλος του Τμήματος όπου
έχει τοποθετηθεί, δεν είναι "εναλλάξιμο προσωπικό" και 10
συνεπώς προϊστάμενός του παραμένει ο Γενικός Λογι-
στής. Ενόψει τούτου, είναι η εισήγησή του, ότι οι εμπι-
στευτικές εκθέσεις των επιλεγέντων από τους Γενικούς
Διευθυντές των Υπουργείων που υπηρετούσαν είναι πα-
ράτυπες. 15

Όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη, ο αιτητής ισχυρί-
ζεται επίσης ότι ενώ οι εκθέσεις του Ορέστη Γεωργίου από
το 1963-74 παρουσίαζαν αρνητικά σχόλια, μετά η εικόνα
άλλαξε σ' αυτές χάριν των προαγωγών. Για τον Αντώνη 20
Ζωρζή ισχυρίζεται ότι η έκθεση του για το 1979 δεν υπο-
γράφεται από Προσυπογράφοντα Λειτουργό, μέρος της
έκθεσης του δε για το 1981 είναι σχισμένο και επομένως
πρέπει να θεωρηθούν ως άκυρες.

Αναμφίβολα οι Λογιστές δεν είναι εναλλάξιμο προσω- 25
πικό παρόλο που είναι μεταθέσιμοι στα διάφορα Υπουρ-
γεία, Ανεξάρτητα Γραφεία και Υπηρεσίας για εκτέλεση
των καθηκόντων τους. Το γεγονός ότι οι εκθέσεις είχαν
συνταχθεί από τους Γενικούς Διευθυντές των Υπουργείων
στα οποία υπηρετούσαν τα ενδιαφερόμενα μέρη που είχαν
άμεση γνώση της εργασίας τους και οι οποίες εκθέσεις 30
είχαν υπογραφεί στο "Μέρος VI Γενικά Παρατηρήσεις"
από τον Γενικό Λογιστή ο οποίος είχε επίσης εκφράσει τις
παρατηρήσεις του, δεν αποτελεί ουσιώδη παρατυπία που
να έχει ουσιωδώς επηρεάσει την επίδικη απόφαση. Βλ.
Sekkides v. Republic, (1988) 3 C.L.R. 2136. 35

Αναφορικά με τις εκθέσεις του ενδιαφερομένου μέρους

- Γεωργίου είναι γεγονός ότι οι εκθέσεις του μετά το 1974 παρουσιάζουν ουσιαστική καλύτερευση, αυτό όμως δεν αποδεικνύει ότι ήταν "χάριν των προαγωγών", ούτε και χρονικά μπορούν να συσχετιστούν με τις προαγωγές,
- 5 αλλά απλώς αποδίδουν την βελτιωμένη εικόνα που παρουσίασε ο υπάλληλος αυτός.

- Σχετικά με τις εκθέσεις του ενδιαφερομένου μέρους Ζωρζή, όσον αφορά την έκθεση του 1979 δηλαδή 5 χρόνια πριν, θεωρώ ενόψει του χρόνου που έχει παρέλθει ότι
- 10 είναι πολύ απομεμακρισμένη για να έχει επηρεάσει καθ' οιονδήποτε τρόπο την έκβαση της επίδικης απόφασης, γεγονός που καθιστά την παρατυπία ως επουσιώδη. Το ότι η έκθεση του 1981 είναι ελαφρά σχισμένη καμμιά σχέση δεν έχει με την εγκυρότητά της.

- 15 Αναφορικά με τις δικές του εμπιστευτικές εκθέσεις, ο αιτητής ισχυρίζεται ότι οι επί μέρους βαθμολογίες του είναι ανακριβείς, αντικρούονται η μια από την άλλη και ότι ως αποτέλεσμα η Ε.Δ.Υ. ενήργησε κάτω από πλάνη. Συγκεκριμένα, είναι η θέση του ότι για την περίοδο 1980-
- 20 1982, όπου ήταν τοποθετημένος στο Τελωνείο, λανθασμένα θεώρησε η Ε.Δ.Υ. ότι δεν εκτελούσε καθήκοντα εκεί και ότι συνεπώς δεν ήταν δυνατό να συνταχθεί έκθεση γι' αυτόν. Όπως ισχυρίζεται, του είχαν ανατεθεί καθήκοντα με εντολή του Γενικού Λογιστή, δηλ. την παράδοση διαλέ-
- 25 ξων σε λογιστικούς λειτουργούς, για τα οποία θα έπρεπε να είχε αξιολογηθεί.

- Η πιο πάνω κατάσταση όπως είναι φανερό από τα πρακτικά της Ε.Δ.Υ., ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ., η οποία επιλήφθηκε της κατάστασης δίδοντας σαφείς οδηγίες για
- 30 υποβολή των σχετικών εκθέσεων. Οι εκθέσεις που τελικά υποβλήθηκαν για τον αιτητή από το Γενικό Λογιστή σχετικά με την υπηρεσία του και τα καθήκοντά του για τα οποία ήταν ενήμερος ή είχε γνώση ή του τα είχε αναθέσει ο ίδιος, ήταν η μοναδική λύση που μπορούσε να δοθεί στο
- 35 οξύ πρόβλημα που είχε δημιουργηθεί. Ορθά επίσης θεωρήθηκε ότι ο Διευθυντής Τμήματος Τελωνείων δεν μπορούσε να εκφέρει καμμιά άποψη σχετικά με την εργασία του αι-

τητή εφόσον δεν είχε εκτελέσει οποιαδήποτε καθήκοντα στο Τμήμα Τελωνείων.

Ο αιτητής, επίσης, ισχυρίζεται ότι στην εμπιστευτική έκθεση του 1980 ενώ αξιολογήθηκε σε τέσσερα επί μέρους στοιχεία ως "Μέτριος", αντίθετα προς τις πρόνοιες της εγκυκλίου 491 που περιέχει Κανονιστικές διατάξεις σχετικά με την σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων, το γεγονός αυτό δεν του κοινοποιήθηκε.

5

Απ' ότι φαίνεται από τα γεγονότα που είναι ενώπιόν μου, προκύπτουν τα ακόλουθα:

10

Η Ε.Δ.Υ. με επιστολή της ημερ. 29.5.81 ζήτησε να πληροφορηθεί από το Γενικό Λογιστή αν τηρήθηκε η διαδικασία αυτή στην περίπτωση του αιτητή αναφορικά με την έκθεση του για το 1980. Ο Γενικός Λογιστής πληροφόρησε την Ε.Δ.Υ. ότι δεν κοινοποίησε το γεγονός αυτό στον αιτητή γιατί, κατά την αντίληψή του, αυτό έπρεπε να γίνει αν στη γενική αξιολόγηση του ο αιτητής ήταν "Μέτριος" και όχι στις επί μέρους βαθμολογίες. Η Ε.Δ.Υ. με επιστολή της ημερ. 23.6.81 πληροφόρησε το Γενικό Λογιστή ότι η άποψη του ήταν λανθασμένη και ότι σύμφωνα με γνωμάτευση του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα, αυτό πρέπει να γίνεται σε κάθε περίπτωση που υπάλληλος αξιολογείται σε οποιοδήποτε θέμα ως "Μέτριος" ή "Ανεπαρκής".

15

20

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, τυχόν παράλειψη να κοινοποιηθεί στον αξιολογούμενο δυσμενής αξιολόγηση του δεν αποτελεί λόγο ακυρώσεως της επίδικης απόφασης. Βλέπε *Michanicos and Another v. Republic* (1973) 3 CLR 1, στη σελίδα 12. Ιδιαίτερα στις περιπτώσεις όπου η αξιολόγηση του υπαλλήλου δεν είναι λόγω αμελείας καθήκοντος ή ανάρμοστη συμπεριφορά κατά την εκτέλεση των καθήκοντων του ή σχετίζεται με τη διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος από αυτόν. Βλ. *Kyriakopoulou v. Republic* (1973) 3CLR 1, στη σελ. 12.

25

30

Από πλευράς προσόντων, τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη πληρούν τα απαιτούμενα πρόσοντα

35

του Σχεδίου Υπηρεσίας.

5 Από πλευράς αρχαιότητας ο αιτητής όπως αναφέρεται και στο πρακτικό της επίδικης απόφασης, είναι ο αρχαιότερος ακολουθούμενος κατά σειρά των Νικολαΐδη, Γεωργίου και Ζωρζή.

10 Ενόψει των πιο πάνω, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των προαχθέντων, που είναι απαραίτητη για να δικαιολογήσει οποιαδήποτε επέμβαση από το Δικαστήριο στην επίδικη απόφαση, η οποία υπό τις περιστάσεις θεωρώ ότι ήταν ορθή και νόμιμη και εύλογα επιτρεπτή στην καθ' ης η αίτηση Αρχή.

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.